

"Ehl-i tasavvufun mâbeyninde fenâ fi'ş-şeyh, fenâ fi'r-resul ıstılahatı var. Ben sufî değilim. Fakat onların bu düsturu, bizim meslekte fenâ fi'l-ihvân suretinde güzel bir düsturdur. Kardeşler arasında buna tefânî denilir." İzah eder misiniz?

Cenâb-ı Hak âhir zamanda Mehdi (a.s.) dönemine kadar, insanlığın idare ve terbiyesinde büyük zâtları vesile etmiştir. Yüzyıllardır tarikat ehli, şeyhlerini murakabesi altında nefislerini terbiye edip, seyr ü süluk ile manen terakki ve takâmül etmişlerdir.

Buna binaen bir mürit, şeyhine karşı mutlak bir teslimiyet içindedir. İşte maneviyat ehli, sahib-i rüşd ve ihtisâs sahibi hakiki meşâyihın yanında ve halka-i tedrisatında mühim insanlar yetişmiş ve şahıs olarak ümmetin sâhil-i selâmete çıkmasında ciddi vazife ifâ etmişlerdir. Bu büyük zâtlar, tekke, zaviye ve hangâhlarda nice insanların ruhlarını tenvir, nefisleri tezkiye, kalplerini tasfiye ettiler. İnsaniyet semasında yıldız gibi parlayan başta aktab-ı Erbaa olan Abdülkadir Geylânî, Ahmed er Rûfai, Ahmed Bedevi, İbram-i Dusuki olmak üzere Şah-ı Nakşibendi gibi kutuplar, gavslar, ârifler, ve sayısız mürşid-i kâmiller, Mevlânâ, Yunus Emre ve Ahmet Yesevî gibi âli şahsiyetler yetiştirmişlerdir.

Tarikatta ve tasavvufta şeyhin murâkabesiyle başlayan mânevi terakki ve seyr-i süluk, müridin şeyhinde fâni olmasıyla devam eder. Daha sonra bu fâni olma muâmelesi şeyhinden Resul-i Kibriyâ'da (asv) fani olmaya ve nihayet fenafillah makamına intikâl eder.

Yani müridin nazarında terakki; önce şeyhin murâkabesi, daha sonra Resul-i Kibriyâ (asm)'nın murâkabesi, sonra da Allah'ın taht-ı tasarrufu ve murâkabesi silsilesiyle neticelenir. Bundaki sır şudur; mürit bu silsilede her zaman takip ve kontrolde olduğunu bilir. Hayatında istikâmetini bulur ve şeriatın dairesinde kendini muhâfaza eder. **Ancak, şahıs merkezli olan bu sistem, âhir zamanda şahs-ı mâneviye intikâl eder. Şahıs yerine cemaat girer. Zira zaman cemaat zamanıdır.**

Manevî sistem bu esasa geçince, tarikattaki şahıs merkezli terbiye metodu yerini şahs-ı manevinin irşadına bırakır. İşte Üstadımız'ın, **"Zaman tarikat zamanı değildir."** ifâdesi bu manadadır. Tarikattaki ilk basamak olan şeyhte fani olma, âhir zamanda cemaatte fâni olma ve cemaati teşkil eden kardeşler arasında ki **tefânî** sırrına intikâl eder. Dolayısı ile şeyhin murakabesini cemaatin şahs-ı manevisi üstlenir. O halde, fenâ fi'l-ihvan düsturu muvâcehesinde, her bir Nur talebesi hizmetteki hakiki kardeşine ve dava arkadaşlarına karşı ihlâs ve sebatını,

samimiyet ve fedakârlığını muhâfaza edip, onların kemâlat ve meziyetleriyle iftihar eder. O kardeşlerin teşkil ettiği cemaatin şahs-ı manevisini bir veliyy-i kâmil telâkki edip, aynı manevî murakabenin burada da olduğuna itikat ederek, hizmette kusur etmeme gayreti ile istikâmette devam eder.